

всѣки споръ или въпросъ, който | dont la saisira le Conseil ou l'As-
му бѫде представенъ отъ Съвета | semblée.
на Обществото.

Сѫдътъ, следъ като получи всички документи за осветление върху спора, изпраща ги на всички свои членове за проучване. А той самъ извършва следствието, което се състои въ събиране обясненията на спорящите страни и възраженията на тия обяснения. Следъ това се назначава публично заседание, въ което се изслушват пренията на дветѣ страни. Тия прения се вписват въ единъ протоколъ, който се приподписва отъ председателя и секретаря и се признава единствено той за достовѣренъ.

Сѫдътъ има всичките права да проучи най-щателно спора. Въ случай, че има нужда отъ даване срокъ за представяне на свидетелски показания или други доказателства той дава такъвъ срокъ, следъ което приключва диренето.

Въ случай, че една отъ страните не се яви, Сѫдътъ може да произнесе решението си и въ нейно от欠缺ствие, но като обоснове своето решение фактически и юридически.

Сѫдебните решения се вземат отъ сѫдииятъ при закрити врата и оставатъ тайни. Тѣ се взематъ съ большинството на гласовете, а въ случай на равенство, решава гласа на председателя. Решенията сѫ окончателни и се отнасятъ само за онни страни, за които сѫ взети. Тѣ сѫ сѫщо необжалваеми, но затова пъкъ подлежатъ на прегледъ отъ сѫдия сѫдъ въ случай, че се установятъ нови фактически данни, които установяватъ погрешността на едно решение.

5. *Активностъ.* При все че въ настояще време П. М. Сѫдъ е най-съзвършенна форма на международна юрисдикция, той не е особено голѣмъ напредътъ сравнително положението преди войната. Главната причина е тая, че всѣка националност се стреми да влияе на сѫда чрезъ свое представителство, което е противно на принципите на модерната юридическа наука и практика. Отъ друга страна държавите не желаятъ да се обвързватъ съ много задължения обикновенно ще избѣгнатъ тоя сѫдъ и ще си създадатъ временни третейски сѫдилища, както до сега.

Все пакъ М. Сѫдъ отъ сѫздаването му до сега е ималъ редъ сесии, въ които сѫ взети решения напълно характеризиращи неговото значение въ уреждане международните отношения.

Задачи и развитие. Първоначалниятъ текстъ на Устава не съдѣржа по-вече върху П. М. Сѫдъ отъ това, което се казва въ чл. 14. Цельта на това въздържание бѣ явна. Неговата компетентност трѣбаше да се подчини на влиянието на победителите и то чрезъ подчинението му на Съвета, а следъ това и на Събранието на Обществото.

Ала единъ пътъ създаденъ този сѫдъ, той неможеше по-нататъкъ въ своето развитие да не се насочи къмъ освобождаване отъ тая опека. Както Обществото изцѣло се насочи къмъ освобождение отъ влиянието на победителите, тъй сѫдътъ се насочи къмъ освобождение отъ политическите тежнения на Обществото и да остане само единъ международенъ правенъ институтъ.

Все пакъ, самиятъ произходъ на П. М. Сѫдъ не дава особени изгледи презъ настоящата епоха да ликвидира напълно съ досегашната практика въ стихийно развиващите се международни правоотношения. Неговата задача не може да отиде по-далечъ отъ тая: а-да кодифицира международното право и б-да развие една широка тълкувателна система по отношение на договорите за миръ и Устава на Обществото. Ако успѣе да направи това, то ще бѫде единъ извѣнредно голѣмъ успѣхъ въ издигане принципите на правото надъ принципите на насилието. Въ разрешението си на тая задача, той ще натрупа не само единъ огроменъ по количество материалъ за оформяване на новите правоотношения, но и ще изтъкне противоречията въ тия правоотношения въ пълната имъ острота. Ще подгответъ формалните условия за преминаването на Обществото къмъ една по-висша фаза.

До края на 1923 г. П. М. Сѫдъ е ималъ всичко четири сесии, отъ които I-та и III-та редовни и II-та и IV-та — извѣнредни.

Презъ първата сесия той разгледа три предложения отъ консултативенъ характеръ, направени отъ Международната Организация на Труда. Първото предложение се отнасяше до ролята на професионалните организации при опредѣляне работнишките делегати за Общата Конференция. При опредѣляне на тия делегати правителствата къмъ кои организации трѣба да се обрѣщатъ за мнение: къмъ най-мѣрдоватните или къмъ большинството отъ тѣхъ. Сѫдътъ изказа мнение, че правителствата